

זאה ואורי פילצביץ', "עבדנו יחד כתף אל כתף". | אלבום משפחתי

"החקלאות היא דרך חיים"

במושב היוגב בעמק יזרעאל תמצאו את המשק של משפחת פילצביץ' • בנחלה מתגוררים ארבעה דורות: סבתא מלכה בת 98.5, בנה אורי ורעייתו זאה, עידן, בנו של אורי ורעייתו לחן, עם ארבעת ילדיהם • הם מהווים דוגמא לחקלאים פעילים, שמנהלים את חייהם בשיתוף ובאהבה • ראיון עם אורי פילצביץ', דור שני לחקלאים ועם כלתו לחן, שבעלה הוא בן ממשיך של אורי עדינה בר-אל

שהייתה עירונית לגמרי - עם נעלי עקב, שמלות מלמלה ותסרוקות, מתאר אותה אורי. "כאשר היא הגיעה לכאן היא קיבלה את שוק חייה. היה בשטח רק שלד של בית, כלי חלונות, ללא ריצוף, כלי חשמל. ביישוב לא היו כבישים ואפילו לא שבילים. ואז אמי לקחה את הילדה שלה וברחה לתל אביב. היא הגיעה לבית של המשפחה המורחבת, ושם אימא שלה הקשוחה, סבתך, הכריחה אותה לשוב אל בעלה. לאימא לא היתה ברירה והיא חזרה".

כאן המקום להוסיף מספר פרטים על המושב. גרעין המייסדים של מושב היוגב הגיע מבית אשל, יישוב דרומי ליד באר-שבע, שנהרס בעת מלחמת השחרור. מספר אורי: "הראשונים בנו את הבתים פה כמו יריהם. הם השתכנו זמנית במחנה בריטי נטוש במנחת המטוסים במגידו, והגיעו יום יום עם פרדות מושכות בחומרי בנייה. המושב עלה על הקרקע בשנת 1949. הוריי הצטרפו אליו בשנת 1951".

משק פילצביץ' - ההתחלה

משה ומלכה פילצביץ' שהגיעו כאמור מתל-אביב, קיבלו נחלה ובה 30 דונם בחלקה א' ועוד כמה דונמים בחלקות ב' ו-ג' לצורך עיבוד משותף לכל חברי האגודה. לרברי אורי, חלקה א' היתה גדולה יחסית, כי החליטו לעבוד על עיקרון של "התלם הארוך". בזמן החליטו שתלמים ארוכים בגידולי השרה חסכוניים יותר.

"הוריי התחילו ממש מכלום", אומר אורי. "בתחילה הם שתלו בצל על חצי דונם ואחר כך הרחיבו את הגידול לחמישה דונם וזוהו הם היו תקופה מסוימת. הם קיבלו מהסוכנות פרה אחת וחצי פרדה, כלומר בשותפות עם שכן. בהמשך הם קנו עוד פרות, וניהלו רפת משותפת עם שכן.

זור ראשון - משה ומלכה

"אתחיל את הסיפור עם משה אבי", אומר אורי. "הוא נולד ביפו בשנת 1926. אחר כך עברה המשפחה לתל-אביב. זה היה בתקופת המנדט. כאשר היה בן 16 הוא התגייס עם חבריו ל'משטרת היישובים העבריים' והם הפכו לנוטרים. שיכנו אותם בשרון בכסיס בריטי. הבריטים לימדו אותם לרכב על סוסים והדריכו אותם להילחם בנשק קל, בעיקר באלות. רכובים על סוסים הם שמרו מפני פלישה של ערבים עם עדריהם לתוך הפרדסים הרבים שהיו באזור. כאשר היה אבי בן 18, "ממשיך אורי, "הוא היה בין מלווי השירות לירושלים. בשנת 1948 הוא התגייס לצה"ל, שם השתייך לחטיבת 'גבעתי' שלחמה במלחמת השחרור תחת פיקודו של שמעון אבידן. הם לחמו בנגבה, בגבעה 69 והסביבה".

אימו של אורי, מלכה לבית יזרעאלוב, נולדה בבית החולים "הרסה" בתל-אביב בשנת 1927. היא התגוררה עם משפחתה בתל-אביב, באותה שכונה אליה הגיעה משפחתו של משה. שם הם נפגשו, נישאו בעיר ושם נולדה גם בתם הבכורה. מה גרם להם לעבור מהעיר אל המושב? מספר אורי: "אבי משה היה נגר ועבד בנגרייה של דודו. בחג הפסח של שנת 1948 נפגשה המשפחה המורחבת לבילי הסדר. אחד האורחים היה קרוב משפחה שהגיע ממושב בלפוריה בעמק יזרעאל. בשיחה שהתפתחה ליד השולחן סיפר אותו קרוב משפחה, שמתכננים עתה יישוב חדש בעמק והציע להורי, הווג הצעיר, לעבור לגור שם עם בתם הקטנה, להיות חלוצים ולעבוד בחקלאות. "אבי משה נסע לשם והמקום מצא חן בעיניו. כשחזר אמר לאמי שהם עוזבים את תל-אביב ועוברים לעמק. מלכה אמי הלכה אחריו למרות

שלושה דורות - מלכה, אורי והנכד-היני עברי. | אלבום משפחתי

ציוה "לאחרונה מעורדים גם נטיעת עצי זית וגם עבור זה קיבלנו מענקים מהמדינה." אורי ועידן נותנים שירותים לקיבוצים בסביבה וגם במקומות רחוקים יותר. לפני שנתיים, לדוגמה, הם ניערו את מטע הזיתים של שדה בוקר ושקדים בעמק החולה. כיום המשק מתמחה בגידול זיתים, שקדים וגידולי שדה.

ניהול משק פילציביץ' מאורגן ומסודר. מספר אורי: "אמרת לעידן שייקח פיקוד והוא מנהל את הכול. אני יושב יותר במשרד, עוסק בענייני כספים, תשלומים וכו'. עידן עובד בחוץ כל הזמן. לחן רעייתו עוסקת במכירה ישירה של שמן הזית ושקדים."

המדיניות החקלאית בארץ

כמו חקלאים רבים בארץ יש לאורי ביקורת על יחס המדינה לחקלאים, שפועלת עכשיו להורדת מכסים ועידוד היבוא. "מדברים על ביטחון המזון, הוא אומר, וזאת בכלל לא מכיר מושג זה במדינה שלנו" והוא מביא דוגמה מן המשק שלהם. "בצד המטעים אנחנו עוסקים גם בגידולי שדה. למעלה משלושים שנה גידלתי עגבניות לתעשייה, אבל בשנה האחרונה, בגלל מדיניות הפחתת המכסים על יבוא, המפעלים שקנו מאיתנו עגבניות לתעשייה הורידו את כמויות הרכישה מהחקלאים באופן דרסטי, והחקלאים צמצמו בהתאם לכך את הדונמים לגידול העגבניות. "המפעלים מעדיפים עכשיו לקנות בחו"ל רכז עגבניות שהוא זול הרבה יותר" אומר אורי. "אגב, המצב דומה בעוד מפעלי תעשייה שהשתמשו עד עתה בפירות וירקות מהארץ. הם קונים הרבה פחות מהחקלאים, ולכן החקלאים הפסיקו לעבד מאות דונמים."

וכמו חקלאים רבים אחרים, אורי מצביע על המרוויחים העיקריים מהחקלאות - הסוחרים ורשתות השיווק, וגם פה יש לו דוגמה מהמשק המשפחתי שלהם: "אנחנו מגדלים שקדים על

חקלאות שלנו - מטעים וגידולי שדה - אנחנו משקים, מרשנים ומרססים, אבל לא הכול בידינו. כך שחקלאות היא מקצוע קשה, ובנוסף היחס לחקלאים מטעם המדינה מאוד שלילי במדינה שלנו."

מחליטים ענין ענף

עדות לקושי של החקלאים היא סיפור דיר הכבשים של אורי. "בשנת 1996 נכנס הענף למשבר נורא: קיבלנו מחירים נמוכים מאוד עבור החלב ועלויות האוכל היו גבוהות מאוד. זה לא השתלם והחלטתי למכור את הדירה. פרנסה הוא לא הביא, למרות העבודה הקשה התחלנו לצבור גירעונות. אבל חיסול הדיר לא היה פשוט, כעשים שנה אתה מטפל בכבשים ובטלאים, והנה אתה קם בבוקר ופתאום הסככות ריקות. מבחינה רגשית זה לא קל."

"אבל מהר מאוד התאוששתי ומצאתי מה לעשות", הוא מעיד על עצמו. "נשארו לי מאבי ז"ל שני טרקטורים וכמה כלים חקלאיים. ואז למעשה התחלתי לעבוד בעבודות חקלאיות גם אצל אחרים. וכך, בצד עבודה בגידולים שלנו, התחלתי לאט לאט לתת שירותי קבלנות, כמו דיסקוס וחרישה. כאשר עידן בני נכנס לעסק, גם הוא התחיל לעבוד בנתינת שירותים לחקלאים. הוא למד לתקן ולהפעיל את כל הכלים ולאט לאט במשך השנים התקדמו. קנינו ציוד מתקדם, כמו מרססי מפרח ומנערת שקדים למטעים. ובכלל, יש לנו ציוד שחוסך כבוח אדם, בפועלים. גם במטעים שלנו - בויתים לשמן ובשקדים - יש יחסית לגודלם מעט ידיים עובדות. היום עם דונמים רבים של עצי זית ושקדים, יש לנו רק ארבעה פועלים תאילנדים, איש תחזוקה אחד ומוכירה במשרה חלקית. הם, עידן ואני מעבדים את כל השטחים הנרחבים שלנו."

אורי מציין לטובה את משרד החקלאות שתמך בהם ונתן להם פעם או פעמיים מענקים לרכישת

חליבות פעמיים ביום, גז פעם בשנה... במקביל לטיפוח הדיר הם נטעו מטעים - אפרסקים, נקטרינות, שופים, וכן גידולי ירקות שונים, גם עגבניות לתעשייה. כאשר לא היה בחודש השמיני להריונה, גויס אורי למילואים בלבנון ואז הוא נפצע. "עליתי על מטען צד. נפצתי, אבל לא נורא", הוא אומר, "יצאתי מזה כשן ועין, עם רסיסים בגוף ועור התוף נפגע." אבל שלושה חודשים לאחר מכן הוא נפצע שבה, הפעם קשה והפעם יצא מזה נכה. "יצאתי עם אבא שלי לקטוף כותנה בבית-יוסף וירדנה ליד בית שאן" הוא מספר. "אני נהגתי בקטפת כותנה. בירדה של קיבוץ יזרעאל היתה תקלה בגיר של הקטפת ואני עפתי איתה למדרון תלול מאוד. הצלחתי לקפוץ ממנה ברגע האחרון. הקטפת התרסקה בתהום ואני ריסקתי את רגל שמאל ונפגעתי גם ביד ובכתף. ומאז, משנת 1984, נשארת נכה בהגלי השמאלית". אבל זה לא מנע ממנו להמשיך לעבוד במשק ללא הפסק.

דור שלישי ממשיך

עידן פילציביץ', הבן הבכור, יליד 1984 השתחרר מהצבא ובאופן טבעי הצטרף לעבודה במשק עם אורי אביו. ברור שאורי מרוצה מאוד ועידן מונה להיות בן ממשך. רעייתו לחן גם היא תורמת למשק המשפחתי. כיום בנוסף לעבודתה, היא מנהלת אתר ואחראית על מכירת שמן זית ושקדים ישירות לקונים.

"בעצם עידן נכנס לחקלאות מינקות", אומר אורי. "הוא גדל לתוך זה, ישב על ברכיי כשנהגתי בטרקטור, היה אתי במטעים ובכול. אפשר לזהות מי שיש לו אהבה לחקלאות", הוא מוסיף, "זה מאוד חשוב, כי חקלאות היא דרך חיים. זו דרך חיים קשה, דרך תובענית בחורף, בקיץ, בסתו ובאביב, יש לך עונות טובות ויש רעות, אתה תלוי ב-60% מעבודתך במזג האוויר. אנחנו החקלאים יכולים להשפיע על היבול רק בן 30% ל-40% במקרה הטוב. אמנם היום מגדלים בחממות עם בקרת אקלים. זה קצת שונה. אבל

אבל אחרי כמה שנים הם פרקו את השותפות ואבא פנה לעבודות חקלאיות. שנים רבות הוא היה טרקטוריסט ומנהל מרכז הטרקטורים והכלים החקלאיים, שהסוכנות הקימה במושב. במקביל אבי נטע אגסים על ארבעה דונם וכרם זיתים על שני דונם, וכך הם התקדמו בפיתוח המשק. אורי נולד בשנת 1956, בשנה בה היה "מבצע קדש". הוא נולד בחג החנוכה, חג האורים, ולכן קיבל את שמו - אורי. "גדלתי פה במושב, הוא מספר. "למדתי בבית" היסודי במושב עד כיתה ז'. אז הוחלט על רפורמה בחינוך, על הקמת חטיבות ביניים, ואנחנו, ילדי המושב, נסענו באוטובוסים הצהובים של המועצה לבית ספר אחר - חוות לימוד של 'יצי' בעפולה.

"אני הגעתי לבית הספר, הגעתי אבל לא למדת", מתברר אורי, "ובסוף כיתה י' אמרתי לאבי שאני מפסיק ללמוד. אולי היו לי קשיים בקשב וריכוז, כמו לעוד חברים שנשרו מבית הספר" הוא מוסיף, "אבל אז לא היו מודעים לכך. בקיצור, אבי הסכים שאפסיק ללמוד ואתחיל לעבוד במשק." במשך שנה עד גיוסו נהג אורי על טרקטורים והפעיל כלים חקלאיים נוספים. בשנת 1974 התגייס לצבא ושירת במשך שלוש שנים בחטיבת חרמ"ש, ואחר כך המשיך במילואים בכלל שנה. בשנת 1983 הוא נשא לאישה את לאה, בת קיבוץ בית קשת, שהצטרפה אליו למושב ולקה חלק בעבודת המשק. "עברנו יחד כתף אל כתף" נזכר אורי, "והיא אפילו עזרה לי בהנחת קווי השקיה. גם היום היא ממשיכה לעזור במה שצריך, לנסוע להביא חלקים וכו'."

אורי היה בן ממשך במשק פילציביץ' ועבד באופן צמוד יחד עם אביו משה. בשלב מסוים הוא הקים דיר כבשים, בנה את הסככות בעצמו, כשאביו עזר לו בריהוט. מספר אורי: "הקמנו דיר כבשים לחלב. היו לנו 250 חולבות וזו עבודה לא פשוטה. אתה צריך להיות בריר כל שעות היממה במשך כל ימי השבוע. זה הצריך טיפול אינטנסיבי - הזרעות, המלטות, טיפול בטלאים, השקית טלאים,

אורי ועידן הפעוט, לימים הבן הממשיך. | אלבום משפחתי

אורי פילצביץ': "בעצם עידן נכנס לחקלאות מינקות, הוא גדל לתוך זה, ישב על ברכיי כשנהגתי בטרקטור, היה אתי במטעים ובכול לחקלאות וזה מאוד חשוב, כי חקלאות היא דרך חיים. אז דרך חיים קשה, דרך תובענית בחורף, בקיץ, בסתיו ובאביב, יש לך עונת טובות ויש רעות"

אורי ועידן פילצביץ' | אלבום משפחתי

מאות דונמים. מנערים את העצים, מייבשים את השקדים והם מוכנים לאכילה. כיום השקדים ברשתות השיווק נמכרים במחיר שהוא פי שלוש ממה שמקבל החקלאי. וכך גם המצב בענפים אחרים. לדוגמא, תמורת קילו אפרסקים או נקטרינות מקבל החקלאי רק ארבעה או חמישה ש"ח לקילו, וזה במקרה הטוב. והנה אשתי היקרה היתה היום בסופר, וקנתה פירות בעשרים עד שלושים שקלים לקילו. צריך לפנות לסוחרים ולרשתות השיווק, הוא אומר. "הם גוזלים את הכסף של הצרכן."

תתקש לקצור את החיטה

לפני כמה שבועות שבר אורי את רגלו, ועתה הוא מגובס. אבל הוא כמוכרן לא יותר על עבודה בשדה. "עכשיו זו עונה בעייתית, כי צריך להתחיל לקצור את החיטה; יכינו לי מתקן עזר כדי שאוכל לעלות על הקומביין, ואני אעלה ואקצור את החיטה", הוא אומר בהחלטיות, מה שלא כל כך מוצא חן בעיני רעייתו הדואגת. לשאלה איך המושב שלהם, הוא עונה: "המושב הוא טוב, עם קהילה טובה ואיכותית. גם המצב הסוציאקונומי סביר. 12 שנים הייתי יו"ר האגודה החקלאית. בזמן כהונתי הקמנו הרחבה של 50 יחידות מגורים. עתה מקימים הרחבה נוספת ועומדים להתקין קולטים סולריים על גידולים חקלאיים." מסתבר שיש מספר גדול של חקלאים פעילים במושב. "יש פה עדיין שמונה רפתות חלב, חממות ורדים, משקי לולים והודים וכמוכן גידולי שדה. יש עסק בשם 'כרמל יבולים' שמשווק ירקות ארוזים לכל הארץ. יש אצלנו גם מחלבת גבינות ויוגורטים. באחת החממות יש תנות פרחים גדולה ויפה, שבאים לקנות בה מכל האזור. יש גם יקב, מקום למכירת פיצות באוטובוס. נוסף לכך שני חקלאים עומדים לגדל פטריות, ויש גם בית בר מתקדם של האחיזים

מיליארדי שקלים. ומישהו מרמת דוד סיפר לי שמתכוונים להלאים 56 אלף דונם של אדמה טובה. זה יחסל את העמק, אומר אורי בכעס ובדאגה גם יחד.

לחן - חושבנית מלידה

לאחר שנולדה בלירת חירום מוקדמת, הוריה נתנו לה את השם לחן, ראשי תיבות של "לחיים נולדה". ואפשר לומר שלחן נולדה לחיים בכלל ולחיי המושב בפרט. סבה וסבתה מצד אימה היו בעלי משק בכפר יחזקאל, והוריה הם בעלי משק בכפר ברוך, שם היא נולדה. עתה כאמור היא נשואה וחייה עם בעלה עידן וארבעת ילדיהם במושב היוגב.

שלושת המושבים - כפר יחזקאל, כפר ברוך והיוגב - נמצאים בעמק יזרעאל. "אנחנו בני העמק מכל הכיוונים", אומרת לחן בגאווה, "וסבי עמי אלוני אפילו נולד בבית החולים 'העמק' בשנת 1926. אביה של לחן, אבי שדה, נולד בפולין ועלה ארצה עם משפחתו כשהיה בן שבע. הוא גדל במושבניק גאה והקים משפחה עם חגית, אמה של לחן. מספרת לחן: "סבי עמי אלוני יליד הארץ. בזמנו הציעו למשפחתו טחמים בחיפה, אבל הם רצו להיות חלוצים, ליישב ביצות ולעבוד בחקלאות. כך הם הגיעו לעמק והתמקמו במושב כפר יחזקאל. סיפורי העמק של משפחתי דומים לסיפורים של מאיר שלו; אומרת לחן, ומתארת את סבה, שלא כל כך הצליח בחקלאות, כאדם מרשים, שהיה מספר סיפורים אנגרי, לדבריה. "הסיפורים של סבא עמי הם חלק מהזהות שלי; מציינת לחן והיא מתארת: "אני זוכרת אותו בחצר הרחבה שלו, עם משטח הרשא הגדול ועצי הפקאן הגבוהים. הוא היה סחף אחריו אנשים, היה נותן להם לשתות שיכר שהכין כמו ידיו מהפירות שגידל. ואגב, הוא היה מכין לי סלט מלכים מהירקות בגינת הירק שלו וחביתות מביצי

לחן פילצביץ' | אלבום משפחתי

התרנגולות שהוא גידל." והיא חוזרת לכישרונו העיקרי: "סבא עמי היה מספר סיפורים באמת מופלא, בעיקר סיפורים על תולדות העמק." אחר הסיפורים העצובים שסבא עמי היה מספר הוא על אחיו, הרצל אלוני, שנרצח בשנת 1939 על משמרתו. הוא יצא לשמירה ולפתע חזרה סוסתו ליישוב. כאשר יצאו לחפשו מצאו את גופתו ומסתבר שהוא עבר ליניץ' לפני הירצחו. כארבע שנים קודם להירצחו התפרסם "שיר העמק" של נתן אלתרמן על עמק יזרעאל, ובו השורה "מי ידה ומי זה שם נפל", והיו אנשים באזור שטענו שהשיר ניבא את מה שיקרה, אבל לצערנו היו עוד מקרים דומים לזה באותה תקופה. לחן מציינת עוד אירוע טראגי שהיה במשפחתם והתפרסם בארץ כולה: "רועי רוטברג, חבר נהל עת, שנחטף ממשמרתו ונרצח בעזה בשנת 1956, היה אחיין של סבי". לחן ממשיכה ומספרת כיצד למדה על ההיסטוריה של העמק בזכות סבה. "פעם הוא נתן לי למשמרת כתב עת ישן בשם 'בתלם' משנת 1928. כתבו בו ילדי הכפר של עין טבעון (שמו הקודם של כפר יחזקאל). קראתי שם על מה שעניין אותם באותו זמן, כמו השאלה האם תהיה פה מדינה. הם כתבו בצורה מרגשת על הקשר בין הארמה ועבודת החקלאות לבין ההתיישבות בארץ, עקבו אחר מזג האוויר ומדדו כמות של גשמים שירדו. כך הכשירו את עצמם להיות ממושיכי דרכם של הוריהם. אלו סיפורים שגדלתי עליהם, ממשיכה לחן, "זהם חיזוק את הזהות ההתיישבותית שלי בארץ בכלל ובעמק בפרט". הוריה של לחן טיפחו משק בכפר ברוך. היתה להם רפת וכן גידולי שדה. אימא שלה היתה אחות לחן הכינה את עידן פילצביץ' בפאב במושב היוגב, בו עבדה לפני השירות הצבאי. לאחר נישואיהם הצטרפה לחן למשפחה החקלאית של בעלה במושב. יש לה שני תארים אקדמיים. היא התמחתה בגיל הרוך, כטבע ובמריעים במסגרת התואר הראשון, והתואר השני שלה הוא ביעוץ והדרכה לגיל הרך מטעם מכללת אורנים. עתה היא עובדת כמדריכה פדגוגית ויועצת חינוכית לגיל

לחן ועידן עם ילדיהם. | אלבום משפחתי

בין הראשונים שהצטבו דוכנים בשוק האיכרים של נמל תל-אביב, כשגידלנו ירוקים, תבלינים ואספרגוס. עכשיו יש לנו אתר בו מוצגים המוצרים שלנו, בעיקר שמן זית ושקדים. אז כחלק מתהליך השינוי היה צורך להעשיר את הידע שלנו בהפקת שמן זית וגם לשווק אותו. אנב, אני ועידן הוסמכנו כטועמי שמן זית. "הקשר הישיר עם הלקוחות שלנו הוא חלק

לילות כימים. ואם בסופו של דבר מסתבר שזה לא רווחי, (בשל התנהלות פוגענית מצד משווקים או ייבוא פרוץ ולא מתוכנן), יש צורך להכיר במצב ולשנות אותו. זה בדיוק מה שקרה במשק שלנו. היה צורך לעקור עשרות דונמים. כלומר, צריך לעשות שיקול כלכלי, למרות שהלב מעורב בכל שתיל שגדל". לחן אחראית על מכירת התוצרת המשקית: "היינו

מתארת עד היום את רגע ההגעה לעמק כחוויה קשה. בסופו של דבר היא השתלבה במקום ועברה יום יום בדיר הכבשים שהיה להם במשק, אבל עד היום היא מפנטזת לשבת עם אורם על ספסל בתל אביב".

על סבא של עידן, משה פילציביץ', מספרת לחן: "היא היה אחראי על הטורקטורים והכלים החקלאיים המשותפים ביישוב, וכך היה דמות מאוד מוכרת בכל האזור. היה מומחה במיכון חקלאי, מקצוען, נחוש בעבודתו, והוא בעצם לימד היאחזויות נח"ל למיניהם לעסוק בחקלאות. אורי ועידן הם חקלאים בנשמה, היא מעידה על חמיה ובעלה. "הם טובים מאוד בעבודת ידים". לאחר כמה שנים של עבודה כנגנת, החליטה לחן לנצל את כישוריה המקצועיים ואת גישתה הבניאישית כדי לעזור לאורי ולעידן לעשות שינויים ולארגן את המשק, כך שיהיה גם עסק. "במשק נעשה תהליך ארגוני מאוד משמעותי"

השינוי במשק

כאשר היא נשאלת איזה שינוי היה במשק, היא עונה: "העבודה בחקלאות היא עבודה עם הלב, אבל אם רוצים שהמשק יהיה רווחי, צריך לעבוד גם עם הראש, לפעמים בניגוד לרגשות שלך. לדוגמה: כשאתה נוטע עצי רימונים וטורח לקבל את כל ההיתרים הנדרשים לייצוא לאירופה, ועובד

לחן ציפילביץ': "הקשר הישיר עם הלקוחות שלנו הוא חלק מהייחודיות שלנו. אני מרגישה שבאמצעות שיווק השמן והשקדים שלנו אני מציגה לאנשים את הסיפור המשפחתי שלנו, של שלושה דורות שעובדים עתה במשק, וגם מקרבת אותם לחקלאות"

הרך ומרצה בתחום.

"אני מאוד מרוצה שאנחנו ארבעה דורות שמתגוררים בתחום נחלה אחת", מספרת לחן. "סבתא מלכה של עידן בת 98, הוריו אורי ולאיה, עידן, אני וארבעת ילדינו". לחן נהנית לשמוע מפי סבתא מלכה, שצלולה לגמרי למרות גילה, את זיכרונותיה. "סבתא מלכה

הידעתם שניתן למנף נחלה ולייצר הכנסות נוספות בעזרת פתרונות מימון חכמים?

בעלי משקים רבים אינם מודעים לאפשרויות המימון הקיימות כיום עבור מינוף ושדרוג הנחלה שלהם, זה הזמן שלכם לבדוק מה באמת אפשר לעשות עם הנחלה!

אני מלווה בעלי משקים לקבלת מימון בהיבטים שונים ומגוונים:

- התקנת מערכות סולאריות
- הקמת מבנים בחלקה א' - פל"ח
- היוון נחלה
- פיצול מגרש
- הסדרת חריגות בנייה
- בנייה עצמית, הרחבה ושיפוץ
- רכישת נחלה

עליזה שורץ יועצת משכנתאות ופיננסים
מומחית למושבים ונחלות, קיבוצים עם שיוך וללא שיוך | 25 שנות ניסיון בנדל"ן | חברה בהתאחדות יועצי המשכנתאות | אקדמית

כיום, מושבים רבים נמצאים בהליכי תב"ע להסדרת נחלות. מעבר מ'ברי רשות' לחכירה לדורות' ורישום חלקה א' בטאבו - תהליכים שפותחים אפשרויות מימון חדשות לבניית בית שלישי, פיצול מגרשים, הקלה על העברה בין-דורית המאפשרים למקסם את הפוטנציאל הכלכלי של הנחלה.

052-8961870
schaliza@gmail.com
התקשרו והצטרפו למהפכה הכלכלית של הנחלות!

הזמנה להציע הצעות לרכישת נחלה חקלאית במושב סתריה

הח"מ, בשם הבעלים, מתכבדים להציע למכירה נחלה חקלאית מספר 44 ברחוב הגפן 33, סתריה במקרקעין הידועים כחלקה 30 בנוש 4751 (חלקה א'). על הנחלה בנוי בית מגורים ומבני משק נוספים והיא כוללת חצר, חלקה חקלאית וחלק יחסי ברכוש הציבורי של המושב. שטח חלקה א' הוא 12,750 מ"ר.

לא יתקבלו הצעות שסכומן יפחת מ-14.5 מיליון ₪

הח"מ יהיו רשאים לנהל כל מו"מ עם כל מציע ו/או כל מי שלא הגיש הצעה ו/או לקיים כל הליך של התמחרות ו/או כל הליך אחר והכל על פי שיקול דעתם ובלי חובה לנמק זאת. על הזמנה זו לא יחולו דיני מכרזים ולא יראו בה "הצעה" כמשמעותה בחוק החוזים. הח"מ לא יהיו חייבים לקבל את ההצעה הגבוהה ביותר ו/או כל הצעה אחרת. ההצעה לא מיועדת למתווכים ולא ישולמו דמי תיווך בכל מקרה. לפרטים נוספים ולרכישת חוברת בסכום לא חוזר של 250 ₪ כולל מו"מ הכוללת טופס הגשת הצעה, דו"ח שמאי ללא פרק כספי ונוסח הסכם מכר, ניתן לפנות למשרדי הח"מ.

על ההצעות להגיע עד ליום 15.6.2026
לפרטים נוספים ניתן ליצור קשר עם עו"ד נעה דקר ממשרדי הח"מ.

ב"כ הבעלים:
אמיר רנן, עו"ד | נעה דקר עו"ד
רנן, מרקס, שרם, עורכי דין
רח' מצדה 7 (מגדל ב.ס.ר 4), בני ברק 5110802
טל' 03-5788770, פקס 03-5788771, דוא"ל noa@ranen.co.il

במושב היוגב

לחן ועידן נישאו בשנת 2011 במשק, בין כרם הוותיק למטע הרימונים. הם הורים לארבעה: יוגב הבכור הוא בן 13, זה עתה חגג בר מצווה. "לא יכולנו לתת לו שם מתאים יותר" אומרת אימו "הוא כבר מתחיל להיות מעורב בחקלאות, יודע להפעיל ציוד חקלאי" אגם בת 10, עברי בן 7 וכרם בן ארבע וחצי.

"יש משהו במושב היוגב שעדיין מרגיש לנו מסורתי כזה. בהרחבה מתגוררים בני המושב, יש פה עשייה קהילתית מבורכת. הקהילה מאוד תומכת, מאוד מחוברת." לחן חיה בהיוגב כבר עשרים שנה, והיא פעילה מאוד. "הייתי שנים רבות בוועדת תרבות, בוועדת חינוך ונועה גם הדרכתי את הנוער. השנה אני אחראית על טכס חג השבועות, שהוא החג המרכזי אצלנו, מאוד משמעותי לכולנו".

לחן, שקשורה מאז שנולדה לחיי המושב ולחקלאות, מביעה גאווה גם להיותה בת העמק, עמק יזרעאל.

לקראת זור וביעי של חקלאים

לאה ואורי הם הורים לארבעה: עידן, הבן הממשיך במשק; הבת טל, אם לשלושה ילדים, מתגוררת גם היא במושב ועובדת בחיפה; התאומה שלה שיר היא ריאטנית בקופת חולים ומתגוררת עם משפחתה בכפר סבא; והצעירה הדר, שמקצועה הוא ריפוי בעיסוק לילדים, עברה להתגורר עם

לחן ועידן פילצביץ' והשקדיה בפריחה | אלבום משפחתי

לחן: "אמנם הרור השני לחקלאים פונה גם לתיירות ואירוח, זה באמת מקסים, אבל אנחנו חקלאים של פעם... לחן מעידה שהיא מאוד אוהבת לספר על העשייה החקלאית והרדע המקצועי על הגידולים השונים, אבל אורח החיים המשפחתי אינו מאפשר לפתח תיירות.

מהייחודיות שלנו? היא מרגישה. לחן מכינה מדי פעם גם מארוזי מתנות. "אני מרגישה שבאמצעות שיווק השמן והשקרים שלנו אני מציגה לאנשים את הסיפור המשפחתי שלנו, של שלושה דורות שעובדים עתה במשק, וגם מקרבת אותם לחקלאות." לשאלה אם היא עורכת סיורים, מציינת

משפחה באמסטרדם, כחצי שנה לאחר השבעה באוקטובר. לאורי ולאה יש תשעה נכדים, הקטנה ביותר בת חודשיים. הם שמחים להתגורר בסמוך לאימו הקשישה של אורי, מלכה, וכפי שמעיד אורי, "היא עדיין צלולה, מתפקדת יפה יחסית לגילה. עדיין מתעקשת לבשל..."

ולטיון, איך מצליחים בחקלאות?

כאמור, אורי מרוצה מאוד שעידן ממשיך את מפעל חייו. המשפחה הזו משמשת דוגמא לניהול נכון של העבודה החקלאית, למרות כל הקשיים. ראשית, השטחים הנרחבים שהם מעבדים ונותנים שירותים בתחומים שונים. שנית, הגיוון בענפי החקלאות. שלישי, הם תמיד עם היד על הדופק ומתנהלים באופן שקול ומאורגן. וסיבה רביעית ואחרונה - שיתוף הפעולה ההדוק של המשפחה הנפלאה הזו. כפי שאורי עבד עם אביו משה ז"ל, עתה בנו עידן עובד איתו. וכן הנשים, לאה, רעייתו של אורי ולחן, רעייתו של עידן, שעוזרות בכל מה שמתאפשר להן.

וכאן נוסף הערה: מטבע הדברים, כאשר העבודה והחיים שוררים זה בזה, סביר שיהיו גם רגעים לא קלים, מורכבים ואפילו אמוציונליים. אבל בזכות האהבה והכבוד שנותנים בני המשפחה זה לזה הם מתגברים על הקשיים וזה תורם להצלחתם. יישר כוח!

הזמנה להציע הצעות לרכישת נכס מקרקעין/בית מגורים במושבה יוקנעם

מוזמנות בזאת הצעות לרכישת נכס מקרקעין/בית מגורים הנמצא ברח' הגנים 3 במושבה יוקנעם הידועה כגוש 1089 ו, חלקה 81 (להלן: "הנכס").

הנכס יימכר במסגרת ניהול עיזבון והמכירה כפופה לאישור בית המשפט. הנכס נמכר במצבו הנוכחי (AS IS) פיזית, תכנונית רישומית ומשפטית. הח"מ ו/או הבעלים אינם אחראיים למצבו של הנכס ועל המצעי ובאחריות לבדוק ולבחון טיב הנכס והזכויות הרשומות בגינו וכל הכרוך בכך, לרבות כל הזכויות המשפטיות הרישומיות והתכנוניות. ביקור בנכס יתאפשר בתיאום עם הח"מ.

הצעות בכתב בלבד יש להגיש באחד ממושרדי מנהלי העיזבון תוך 45 ימים ממועד פרסום מודעה זו. על המציע לתתם על נוסח הצעה בנוסח שנקבע על ידי הח"מ ועל נוסח חוזה המכר כחלק בלתי נפרד מההצעה, ולצרף להצעתו המחאה בנקאית בשיעור 10% מגובה ההצעה, לפקודת עוה"ד מיכל טואג ועוה"ד יאיר סלע.

ההמחאה הבנקאית תוחזר בתום הליך המכירה למציע שהצעתו לא התקבלה. ההמחאה תחולט כפיצוי מוסכם מראש בכל מקרה שבו יחזרו בו המציע מהצעתו בטרם הושלם הליך המכירה, או במידה שהצעתו התקבלה והוא חזר בו מהצעתו.

דיני המכרזים לא יחולו על הזמנה זו והח"מ אינו מתחייב לקבל את ההצעה הגבוהה ביותר ו/או הצעה כלשהי, הכול לפי שיקול דעתו הבלעדי. הח"מ שומר על זכותו לנהל מו"מ עם מציעים אחרים ו/או לנהל התמחרות בין כל המציעים, או חלקם, ככל שיהיו. הח"מ שומר על זכותו לבטל את המכירה ו/או ההזמנה להציע הצעות ו/או להאריך את המועד להגשת ההצעות, ו/או לפרסם שוב הזמנות לקבל הצעות לרכישה. לא ישולמו דמי תיווך ע"י הח"מ.

לפרטים, תיאום ביקור בנכס וקבלת טופס הצעה ניתן לפנות במייל:

מחלקת הקהילה שלנו מתרחבת!

דרוש/ה עו"ד לעבודה מאתגרת ורבת ענין בתחום ליווי וטיפול בקהילות בקיבוצים, מושבים, ועדים מקומיים.

העבודה תכלול טיפול וליווי תהליכים ארוכי טווח כשינוי אורחות חיים, צמיחה דמוגרפית, ליווי שוטף והתדיינויות משפטיות. אם את/ה לא מתפשר על מקצועיות, מוזמן/ת לפנות אלינו:

משרד חגי שבתאי, שפירא
hagay@hs-law.org

עו"ד מיכל טואג, מנהלת עיזבון
רח' ז'בוטינסקי 49, ת.ד. 105, זכרון יעקב
טל': 04-6294475 | פקס: 04-8201655
מייל: michal@toeg-law.net

עו"ד יאיר סלע, מנהל עיזבון
רח' בית הדפוס 12, בית השנהב, ירושלים
טל': 077-4048451 | פקס: 077-4048452
מייל: yair@sllaw.co.il